Катя Алвес

Клубът на мъфините

Четири приятелки и един таен план

Лин е много срамежлива, а това понякога ѝ създава проблеми, особено когато се изчерви. Освен това е силно алергична към цигулки и е много добре запозната със сладките с късметчета. И ако се наложи, може да е много смела!

Миранда е много суетна (понякога) и много любопитна (винаги). От четирите приятелки само тя има собствена детегледачка. Също така е доста добре запозната с нещата около личните треньори, което понякога може да бъде изключително полезно...

Таптам е точно обратното на срамежлива и иска непременно да стане циркова артистка. Обича зайчето си Супер Алберт повече от всичко на света и ако ѝ разрешаха, щеше да го взима със себе си в училище (което Клубът на мъфините не смята за особено добра идея). Иначе тя винаги има гениални идеи.

Лулу обича домашните. Особено домашните по математика. Когато порасне, иска да стане или математичка, или шофьор на такси като баща си. Лулу обича да крои планове и винаги следва логиката.

Катя Алвес
Родена е през 1961 г. в град Коимбра, Португалия. Упражнявала е различни професии – работила е в книжарница, в библиотека, била е редактор в радиото. Днес тя живее със семейството си в Цюрих и пише детски романи, повести, радиопиеси. Много обича португалски оризови кексчета, за които твърди, че са преки роднини на мъфините.

Ели Брудер
Родена е през 1980 г. в областта Пфалц, Германия. От малка обича да рисува истории в картинки. След като завършва образованието си в Шотландия и Фрайбург, работи като илюстратор. Живее с мъжа си и цяла ферма с животни край езерото Ратцебург в Северна Германия. В Шотландия Ели Брудер за пръв път опитала мъфини, които и до днес обича много.

Der Muffin-Club
Allerbeste Freundinnen und der Anti-Schüchternheits-Plan
Autor: Katja Alves
Illustrations: Elli Bruder
© 2014 by Arena Verlag GmbH, Würzburg, Germany
www.arena-verlag.de
Through Anthea Agency

Клубът на мъфините
Четири приятелки и един таен план
© Издателство „Фют“, 2015
Илюстрации: Ели Брудер
Превод Милкана Клаус Делер

ISBN: 978-619-199-108-2

Катя Алвес

Клубът на мъфините

Четири приятелки и един таен план

Издателство „Фют“

Сладки с късметчета и още нещо

Знаете ли кой е този, който постоянно се изчервява като домат и изобщо не обича да свири на цигулка? Аз! Таттам казва, че този въпрос бил суперлесен, защото всеки знаел, че съм страшно срамежлива. Но това не е изцяло вярно. Не съм чак толкова срамежлива. Само съвсем малко. И наистина се **изчервявам**.

За съжаление обаче, това ми се случва много често. Лулу казва, че понякога се изчервявам по шест пъти на ден! Така е. Това става в дните, в които имаме по няколко часа при класната – госпожа Шнайдевинд.

През тези часове госпожа Шнайдевинд непрекъснато ни пита разни неща, а като попита мен, аз веднага се изчервявам. Лулу ме е гледала и е броила. А наскоро се изчервих даже без класната да ме е попитала нещо. (Тогава обаче Флориан ми прошепна в ухото, че е кръстил една **риба пеперуда** в аквариума си Лин! Естествено, не казах на Лулу за това.)

Лин е китайско име. Мама ми каза, че значело нещо като гора, вече не си спомням съвсем точно. В повечето случаи забравям какво е казала мама. Който я познава, знае, че тя говори страшно много. Ако беше само това, нямаше да е чак толкова лошо – и майката на Миранда говори много. Работата е там, че това, за което мама говори, почти винаги е свързано с цигулката и с това, че трябва да свиря повече.

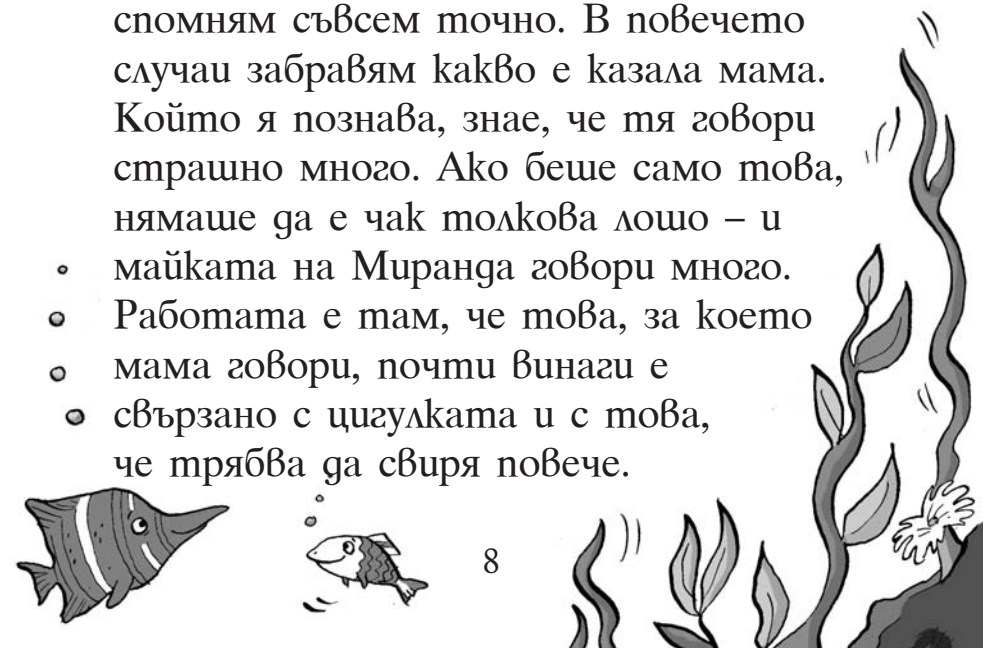

А аз свиря много, честна дума. Най-лошото на свиренето е, че отнема страшно много време, а бих искала да прекарвам това време с приятелките си от Клуба на мъфините. Тоест с Лулу, Таматам и Миранда.

За всички, които все още не са чували и чели за клуба, ще обясня накратко. **Клубът на мъфините** съществува, защото за училищния празник госпожа Шнайдевинд, която ни беше ядосана, ни събра (не по наше желание) в една група по сладкарство. Миранда непременно искаше да прави мъфини. Предполагам, защото може да се украсяват доста кичозно. Нали знаете как изглеждат мъфините? Като малки кексчета, които можеш да накичиш отгоре с какво ли не.

Първоначално Лулу, Таматам
и Миранда не ми бяха особено
симпатични. Ако се бях престрашила,
щях да си тръгна още тогава.
Но накрая все пак се оказа полезно,
че останах, защото основахме
Клуба на мъфините и решихме
винаги да си помагаме, ако някоя
от нас е в беда. Такъв е
и девизът ни: **Всички за една!**

Четирите заедно вече разрешихме
няколко доста трудни проблема.
Например трябваше да спасим
тайното място за срещи на клуба
в таванския апартамент в къщата
на Таматам. Там се бяха нанесли под
наем ужасният Шива и майка му.
Изгонихме ги с един номер, който
хрумна единствено на мен.
Но ние все пак
сме четири. Какви
други случаи сме
разрешили,
можете да
прочетете

в историите на Лулу,
Миранда и Таматам.
Във всеки случай,
нашите хрумвания
винаги са умни.
Също като нас – умни, находчиви
и досетливи. Надявам се да не съм
прекалила с хвалбите по собствен
адрес. Защото мама винаги казва,
че който сам се хвали, той...
Ами... втората част я забравих.
Но пък знам една друга поговорка,
която е по-важна, защото я научих от
една **сладка с късметче**, която
ми подари продавачката в един
китайски магазин. Поговорката
гласи: „Външността лъже“.

Това означава, че нещата
невинаги са такива, каквито
изглеждат на пръв поглед.
Като например случилото
се в нощта, когато
целият ни клас
пренощува в училище
и си разказвахме истории.

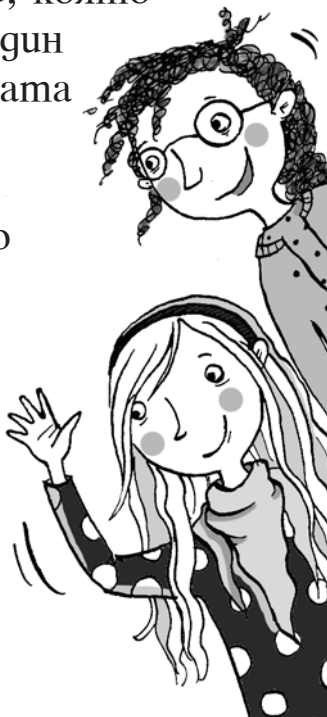

Тази нощ я измисли новият ни учител, който заместваше госпожа Шнайдевинд за три седмици.

Таматам твърди, че събитията от онази нощ нямат нищо общо с осветлението, а тя знае много за прожекторите и така нататък, защото често ходи на представления в цирка.

Но най-добре е да разкажа историята отначало, значи от горе надолу...

